

LIBICE – PODĚBRADY – 6. dubna 2022

DOPRAVA: vlakem z Masarykova nádraží do Libice, zpět z Poděbrad autobusem na Černý Most

DÉLKA TRASY: cca 8 km

NÁROČNOST: rovinatá nenáročná trasa

Na vycházku předjařím v polabské krajině se nás sešlo 17. Zastávkovým vlakem jsme dojeli do [Libice nad Cidlinou](#). Prošli jsme obcí k památníku vyvraždění Slavníkovců (se sochami sv. Vojtěcha a sv. Radima), kde jsme se seznámili s historií místa a udělali společnou startovní fotografii.

Vyrazili jsem po červené TZ k mostu přes Cidlinu a pokračovali příjemnou (neznačenou) pěšinou po břehu Cidliny k soutoku s Labem. Tento úsek je součástí [NS Libice](#).

Zbývajících část cesty do Poděbrad vede po cyklostezce s asfaltovým povrchem, s výhledem na tok Labe (vlevo) a lužním lesem (vpravo). V současné době se lesní podrost zelená velkým množstvím medvědího česneku. Většina účastníků si natrhala kytičku této jarní voňavé byliny, aby si doma obohatila svůj jídelníček spoustou vitamínů.

Okolo Cidliny i podél cyklostezky směrem do Poděbrad se nachází mnoho krásných mohutných stromů – topolů, dubů a lip. Podél pěšin a v lese rozkvetla již celá řada jarního kvítí. K soutoku jsme došli v době oběda. Odpočali jsme si a posílili se z vlastních zásob (restaurace Cidlina otevírá později).

Místo, kde dnes stojí zámek Poděbrady, bylo obýváno již v pravěku. Původní stavba zde stála už v roce 1108.

Český panovník Přemysl Otakar II. zde nechal postavit královský vodní hrad, o jehož existenci jsou zprávy od roku 1268. V roce 1345 se dostává hrad jako léno pánům z Lichtemburka a Žleb, o šest let později jej získali páni z Kunštátu, a tento rod zde zůstal až do roku 1495. Jeho příslušníci se psali jako páni z Kunštátu a Poděbrad. Během jejich

panování byl hrad obléhán vojsky císaře Zikmunda a po něm se jej pokusili dobýt husité. Byl poškozen i za třicetileté války a následně roku 1651 opraven.

V období let 1495 až 1840 se panství i s hradem stalo královským a císařským majetkem. Hrad byl postupně přestavován do zámecké podoby podle návrhů architekta Hanse Tirola. Dnešní podoba zámku pochází z barokních přestaveb provedených v letech 1723-1780, mj. i kvůli návštěvě císaře. Podíleli se na nich František Maxmilián Kaňka i Josef Hübner. V období let 1840-1884 měl zámek ve svém vlastnictví baron Georg Simon von Sina a po něm, až do začátku první světové války, Hohenlohoové. Pak jej začala spravovat lázeňská akciová společnost. V současnosti se v zámku nachází muzeum a Ústav jazykové a odborné přípravy zahraničních studentů Karlovy univerzity.

V roce 1905 hledal jeden z hostů na zámku, hrabě Büllov, s pomocí proutku vodní pramen. Podařilo se mu to přímo na hradním nádvoří a zasloužil se tak o vznik poděbradských lázní.

Již z dálky jsme viděli poděbradský zámek a most přes Labe, po kterém jsme přešli na druhý břeh, abychom si v parku za mostem prohlédli starou zvonici a kostelík, postavený na paměť popravených kutnohorských horníků. Je to krásná a vzorně ošetřená stavba. Poté jsme se vrátili do centra Poděbrad. Prošli jsme se centrální lázeňskou promenádou, kde se nachází, kromě pěkné sadové úpravy z roku 1936, řada uměleckých děl a veřejné prameny minerální vody, kterou

jsme měli možnost ochutnat v neupravené formě. V našich batůžcích nechyběly cestou domů ani lázeňské poplatky.

Prošli jsme se na zdravém vzduchu, trochu se poučili, zopakovali si přemyslovské dějiny a přátelsky si popovídali. Počasí nám přálo – ani horko ani zima. Pro pěší turistiku ideální.

Honza Šiml